

Oef, hij is er doorgeraakt.

Dat is ten minste een deftige smalle doorgang. Zo zouden ze allemaal moeten zijn.

Het kasteel van Wegimont waar we overnachten.

Zondag 13 januari 2008

Als dit maar goed afloopt voor Staf. We zijn vandaag de 13^e en Staf heeft de nacht doorgebracht op kamer 13. Gelukkig is hij niet bijgelovig.

Een helder blauwe hemel is het vandaag. Er is tevens nauwelijks wind. Het lijkt wel lente en dit in de maand januari.

Terloops merken we op dat we, na vandaag, in totaal 374 kilometer GR5 zullen afgelegd hebben. Dit in 3 lange weekends (3 dagen) en twee gewone weekends (2 dagen). En wonder boven wonder, we hebben dit traject afgelegd zonder dat het ook maar één keer echt geregend heeft.

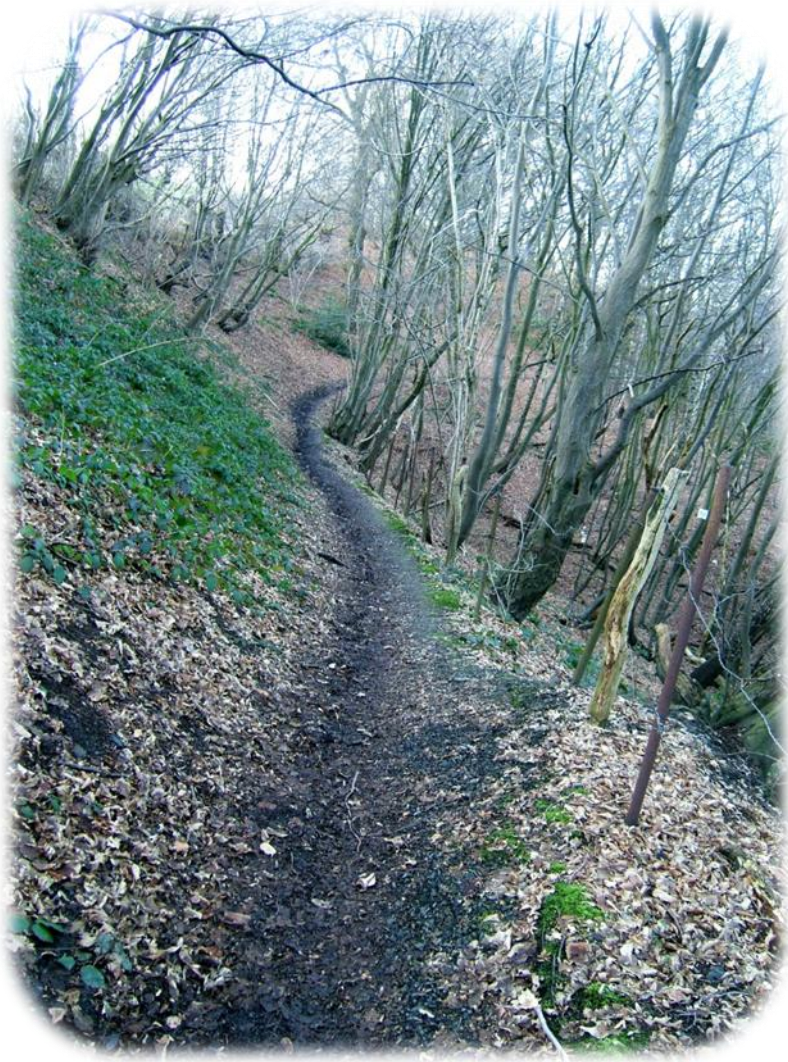

Het pad loop recht, de bomen staan scheef

Staf buigt nederig het hoofd voor deze mooie natuur

Een holle uitgebrande (door de bliksem?) boom waarin makkelijk meerdere mensen kunnen staan.

Driedaagse GR 5 Fraipont-Vielsalm

Op vrijdag 4 mei 2007 is het weer zover. Ik neem de trein naar Brussel Noord en zoek er op het perron Staf Van Gorp ook wel eens Staf Kaart genoemd. Ik ken Staf enkel van op foto die mij per mail werd toegestuurd. Ik hoop maar dat Staf zich voor deze gelegenheid niet geschoren heeft want dan is de kans groot dat ik hem niet zal herkennen.

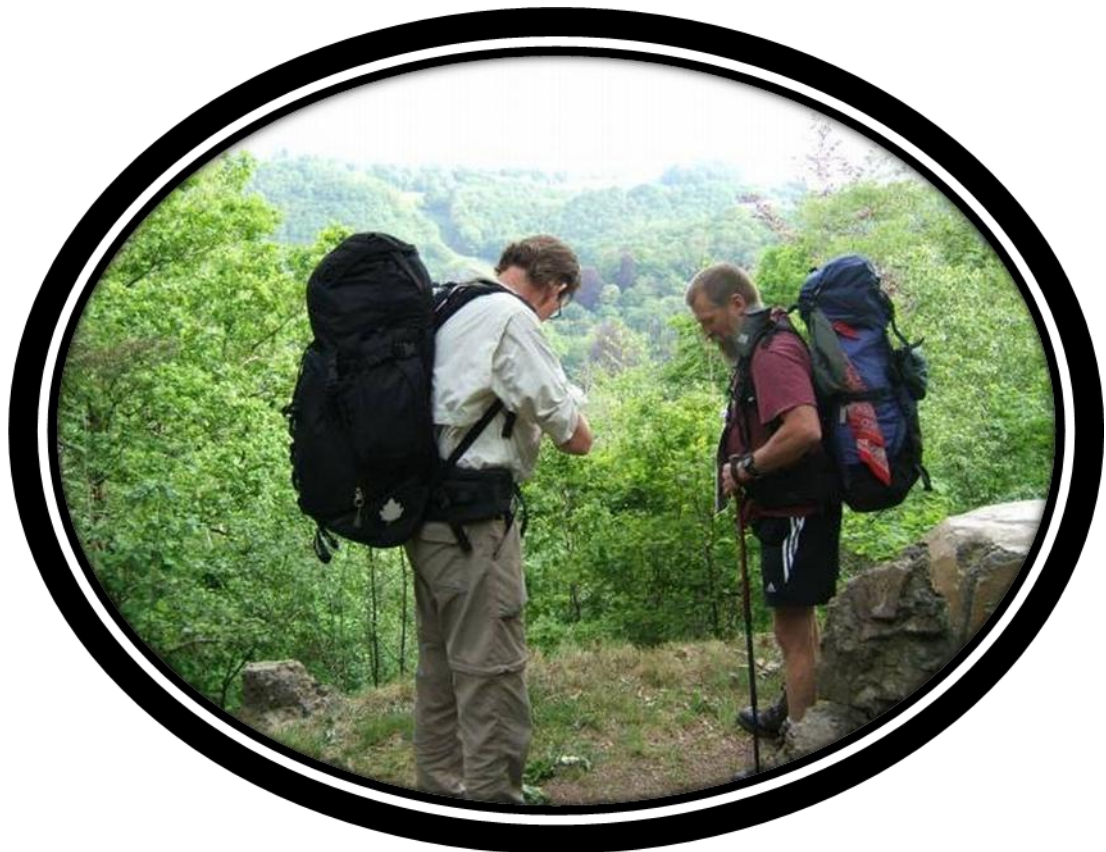
Van zodra ik op het perron kom kruist mijn blik de blik van een woest uitziende bebaarde man. Ik zag het meteen, dit is de Staf. Na een korte kennismaking stappen we beiden op de trein richting Luik – Fraipont.

Wij dienen nagenoeg alle wagons af te lopen eer we Ivan aantreffen. Zijn maat, de factuur, was er niet bij wegens een begrafenis. Twee uur later staan we aan de GR 5 welke langsheen het station van Fraipont loopt.

Meteen gaat het bergop, wij hadden niet anders verwacht, en al even vlug ruilen we het asfalt voor een mooi en zacht bospad.

Fraipont vanuit de lucht.

Ivan in de weer met zijn rugzak

Niemand voor ons, meer moet dat niet zijn.

Na een helling is er gelukkig ook altijd een afdaling

Wondermooie wegeltjes in de bossen rond Fraipont.

Het bladerdak is nog jonggroen

Op een gegeven ogenblik komen we langs een weide met grazende koeien. Een koe was er in geslaagd om uit te breken. Zij wachtte ons op en stapte vervolgens een eindje met ons mee. Misschien was het ook haar droom om ooit eens de GR 5 te lopen?

Ivan met beide handen aan het stuur

Lap, ook die bank hebben ze niet zien staan

Een van de vele mooie, holle wegen.

Ivan heeft al een oude, klare nodig. Staf denkt er het zijne van.....

Wat daslook voor bij het avondeten

Ivan kreeg het even moeilijk toen hij het had over kameraadschap en liefde. Ivan heeft een koekenbroden hartje en heeft er geen moeite mee om zich bloot te geven. Het is een kerel waar ge steeds op kunt vertrouwen. Het is altijd goed om Ivan in het gezelschap te hebben.

Staf had een flesje cola mee welke hij verdeelde in ons bekertje. Volgens hem moesten we die cola drinken voor het eten. Was lekkere cola, smaakte wat naar Porto. Ivan had ook een colaflesje mee waarvan de inhoud ook werd verdeeld. Dit moesten we drinken bij het eten. Smaakte ook al niet naar cola. Ik had nog een flesje water mee en wou het ook verdelen maar mocht het alleen opdrinken!

Ons potje koken op de camping “rand van 't bos” (juist boven Spa)”

Er was weinig volk op de camping, dus hadden we ruimte zat

Kapstokken en zitbanken waren niet ver af

Onze eerste dag hebben we zowat 23 km gestapt. Ondanks de wilde natuur, waarin we vertoefden, heeft iedereen een goede nachtrust gehad. Het ritselen van dieren in het gebladerte rond onze tent maakte ons niet bang. Zowel de voor- als de achterdeur van onze tent waren op slot. Ivan heeft nog een tijdje liggen luisteren naar twee uilen die vlot met elkaar hadden gecommuniceerd. Ikzelf heb mijn oordopjes gebruikt nadat ik gewekt werd door het geknor van een everzwijn. Of kwam dat geknor van iets anders?

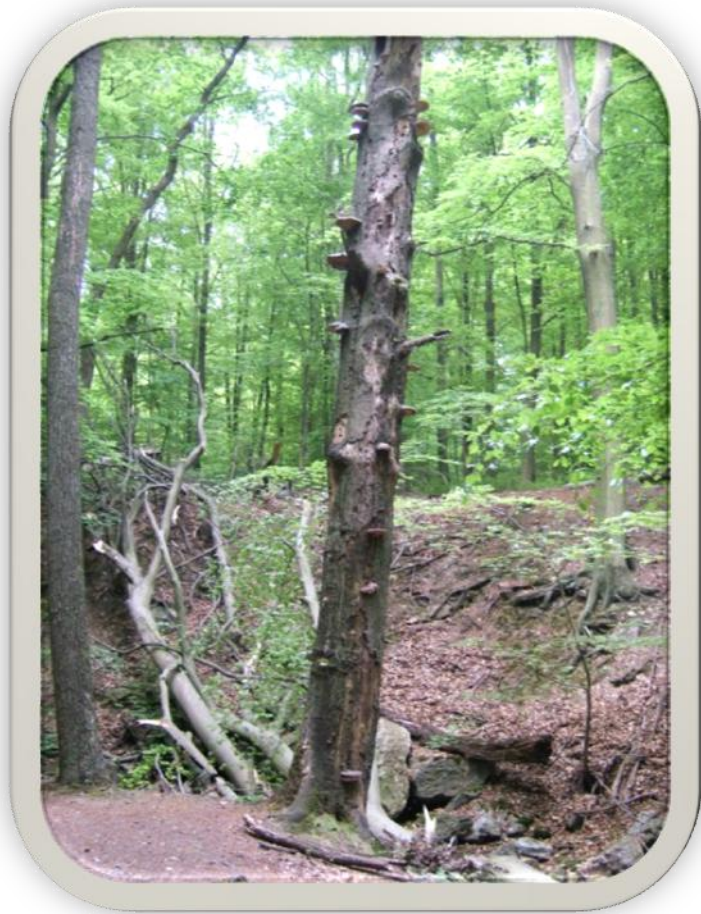

Bij het ochtendgloren ruimen we alles netjes op en duiken meteen weer de bossen in van Spa en zijn mooie omgeving.

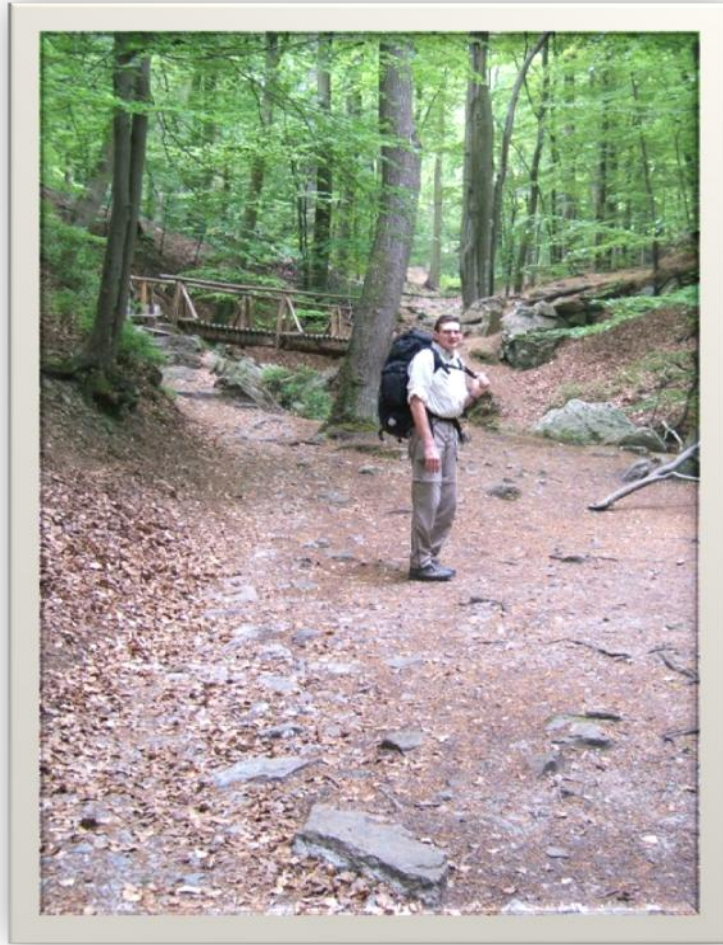

Door de lange droogteperiode troffen we niet veel water aan.

Wonder van de natuur

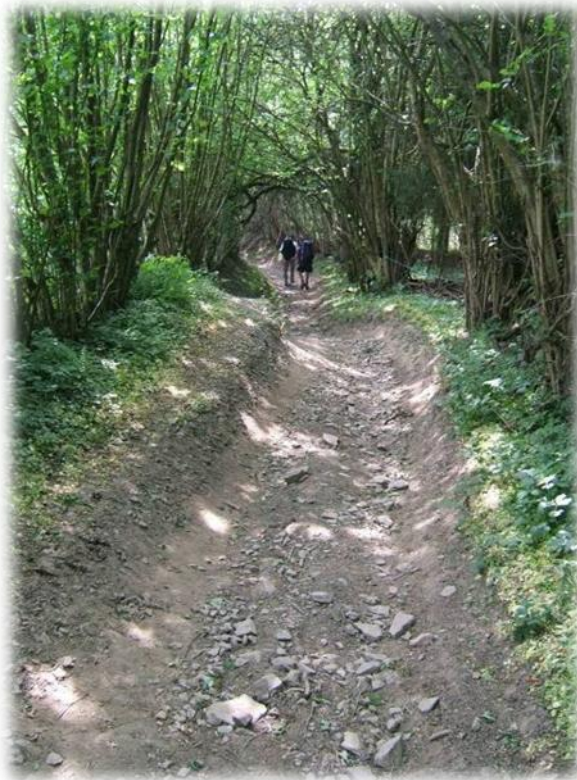

Ivan, goedlachs zoals altijd

De gr-symbolen staan goed aangegeven en zijn netjes onderhouden.

Het is duidelijk te zien dat hier heel wat volk voorbij komt

Ivan is bezig met hetgeen hij graag doet. Eten koken. Staf komt een kijkje nemen.

Staat dat pad wel op mijn kaart?

De wilde brem staat in volle bloei

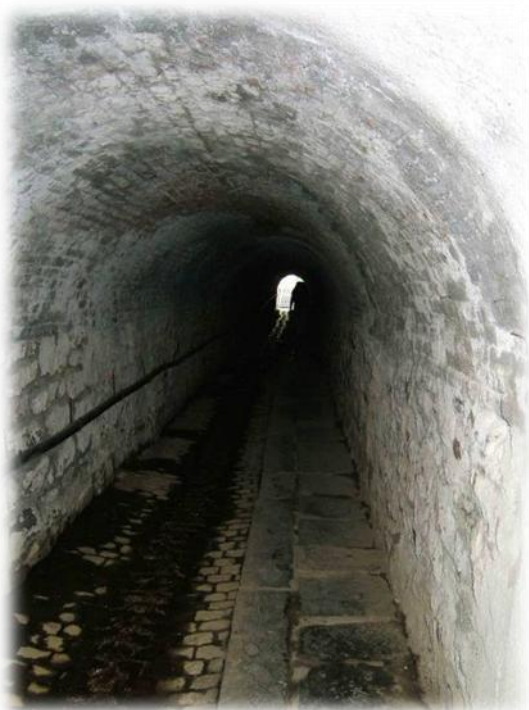

Staf zit duidelijk in de put.....

en zoekt een oplossing om eruit te geraken

De gr 5 doet zowaar een riool aan. Dit is voor mij een van de mooiste passages
Ivan heeft het leeggoed mee van ons middageten. 5 km heeft hij dat vast gehouden.
Hij dacht dat er meer vuilbakken op de GR zouden gestaan hebben.

Is dit een hond of een wolf?

Ivan, steeds bij het fornuis. De colaflesjes waren leeg.

We hebben de was buiten gehangen omdat onze droogkast het niet deed

Staf heeft iets gezien, maar wat?

Op onze laatste dag kwam Luc ons vergezellen

Als dit geen mooie foto is

Zie je de wilde vogel?

Ikzelf ga ook eens roeren in de pot, kwestie dat Ivan niet denkt dat hij alles alleen moet doen. Ivan leest de gebruiksaanwijzing van het pakje nadat hij alles in het potje gekieperd heeft. Vandaar dat de saus nogal klonterig was.....
Al bij al was het een mooie driedaagse. We hebben zeer lekker gegeten, dankzij de

kookkunsten van Ivan.

In april 2008 zetten we onze tocht verder. Nog een dikke 2.000 km te gaan.....

benaltijdweg@gmail.com